

Řešení fotohádanek z tohoto čísla:

1. stránka: 1. Před kostelem
2. " " "
3. Ulice k poště
4. Staré náměstí
2. stránka: 1. Koleno ke Tříči
2. Cestou do Staré Vsi
3. Ulice Věnceslava Metelky
4. Původní socha sv. Barbory

VOŠP a SPgŠ
Vás zve na
JARNÍ KONCERT
sobota 3. března
v kostele sv. Kateřiny
ve Vysokém nad Jizerou
*Plakáty s hudební konání
budou ráz vyvěšeny*

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 1-2/2003 vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 450 ks, cena 10,-Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3. v měsíci na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11. Redakce - Muzeum - tel.: 481 593 118
V roce 2003 vytiskl R. Friede, tiskárna merkanilu Ropprachtice - tel/fax 481 593 163

VĚTRNÍK

Leden - únor 2003

**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Každý den se ukazuje jen nepatrný kousek nesmírného bytí. A přece je v něm všechna plnost života - každé ráno je pozvánkou k tomu být šťastný. Tento dar si musíme stále znovu připomínat. Příliš často se povinností všedního dne hlásí o své právo. Neboť žít, to není jen krása a radost, ale i umět řídit své záležitosti, překonávat hněv, procházet chvílemi temna. Právě proto je tak důležité, abychom zůstali bděli a pozorní vůči všem těm mnoha šancím, které čekají jen na toho, kdo se jich chopí. Dny, to jsou kroky na pouti životem. Den za dnem se nám nabízí jeho bohatství, stačí jen je přijmout. Vždyť záleží jen na jediném:

Být dnes šťastný.

Fabian Bergmann

Chceme být vaším pomocníkem, jenž ukazuje směr po celý rok v životních moudrostech velkých básníků a myslitelů. Jejich slova vedou k zamyšlení a posílí důvěru v možnosti lidského bytí.

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

Naším národním zájmem asi nejlépe posloužíme, když se prostě budeme dobře chovat k sobě navzájem, k zemi, kterou obýváme, jakož i k jiným národům, a když budeme nepředpojatě přemýšlet o lidské historii, lidském údělu i lidském poslání na tomto světě. Kéž by tedy pokora, zájem o druhé, lidská odpovědnost, smysl pro spravedlnost a solidarita byly tím, co lze nazvat ideou českého státu!

Václav Havel

(Z novoročního projevu 1. 1. 2003)

Bývá zvykem dávat si k novému roku různá předsevzetí, sliby, termíny v rodině, s příbuznými i s přáteli. Splnění obyčejně už nikdo nekontroluje, protože přibývá mnoho dalších úkolů, ale času spíš ubývá.

I my ve Větníku bychom si měli stanovit určité úkoly, které bychom měli v roce 2003 splnit. Přemýšlela jsem o tom dost dlouho a došla jsem k závěru, že stačí, bude-li Větník plnit "ideu českého státu", tak jak ji formuluje pan prezident: učit lásku k zemi, kterou obýváme, slušnému chování k sobě i druhým, budeme-li odpovídat za vše, co děláme, budeme-li spravedliví ke všem a budeme-li mít

stále na paměti, že nejlepší vizitkou pro nás všechny je a bude čisté, spořádané a upravené město a slušní občané. Bohužel má město ještě mnohé píhy na krásě, mnohé nepěkné objekty, zákoutí a okolí domů. Možná že feknete, že pořádek něco kritizují. Třeba to všichni nevidí, ale já ano a mně se to skutečně nelíbí. Kéž by ty nepěkné "píhy" v tomto roce zmizely.

Změny ve státní správě

Odbor sociálních věcí zůstává ve Vysokém nad Jizerou na MěÚ, vedoucí je paní Nechanická. Stavební odbor rovněž, ale veškeré odvolávání a komplikované záležitosti se budou řešit od 1. března 2003 v Semilech - Stavební úřad, Husova 74, vedoucí paní Neumannová, tel. 481 663 553. Matrika zůstává v plném rozsahu - výpisy z matriky, občanské průkazy, trestní rejstříky, pasy atd.

Nemocnice

Je podepsaná zřizovací listina s městem Vysokým nad Jizerou. Nemocnice provádí soupis nemovitého i movitého majetku a pokračuje se v převodu do majetku a správy města.

Voda

Celé Vánoce nenastala na přiváděči závada, stále byl dostatek vody. Je však potřeba, aby chalupáři a obyvatelé víkendových bytů kontrolovali pravidelně své rozvaděče, zejména v době mrazů, aby nedocházelo k zamrznutí, následnému prasknutí trubek a úniku vody.

Byty

V budově družiny a školních dělen se připravují pomoci nástavby dva byty.

Finance

V roce 2003 chce město splatit část úvěru. V plánu se počítá s upřednostněním a dokončením místních komunikací.

Kostel

Vedle prací provedených v rámci nadace B. J. Horáčka byly vyklizeny věžní prostory a ošetřeny všechny dřevěné konstrukce, odvezen veškerý odpad. V tomto roce je v plánu kompletní přebudování schodiště. Obstará farní úřad.

Odpadky

Nástupem nového roku došlo ve Vysokém nad Jizerou ke změně systému periodického svozu komunálního odpadu. Firma ROTES, s. r. o. Rokytnice nad Jizerou ukončila odvoz odpadu ke dni 30. 11. 2002, protože největší "producent" odpadu Harrachov přešel k firmě Severočeské komunální služby (SKS), s. r. o. Jablonec nad Nisou a rokytnická firma pochopitelně nemohla konkurovat, především cenově, tak velké firmě se zahraničním kapitálem, firmě, která zabezpečuje svoz komunálního odpadu z cca 160 měst a obcí.

Konkurenční pásmo na trhu těchto služeb v našem nejbližším okolí je velmi úzké, tuto službu v podstatě zabezpečují dvě firmy - SKS a A.S.A. Pro město byla nejvíce dostupná první z nich, a proto byla oslovena.

Firma SKS nabídla 2 formy necyklického svozu. Znamky v ceně 49,- Kč za svoz 110litrové popelnice a svoz firemních pytlů (též 110litrových) v ceně 41,- Kč za svoz. Bylo dohodnuto, že pytle lze označit i popelnicí.

Městské zastupitelstvo se rozhodlo dne 16. 12. 2002 usnesením č. 10/Z/2/2002 pro "pytlový systém" svozu domovního odpadu. Tzn. svoz jednou týdně - ve středu -, přičemž odpad bude uložen buď přímo v pytlech nebo v 110litrových popelnicích označených pytlem (např. vsunutým do popelnice s okrajem přeloženým přes okraj popelnice nebo navlečeným na víko popelnice). Velkoobjemové kontejnery budou zachovány. Zavedením tohoto systému "padlý" známky a pytle ROTES. Město zabezpečilo prodej pytlů na těchto místech: MěÚ, TANO, pan Králík a veřejné sociální zařízení.

O tom, jak se bude dál vyvíjet problematika svozu odpadu ve Vysokém nad Jizerou, budeme informovat v příštích číslech Větníku.

*Z rozhovoru se starostou připravila
Ludmila Hnyková*

Ztráta sochy svatě Barbory v Loučkách

V noci ze čtvrté adventní neděle na pondělí 23. prosince 2002 došlo ke skácení sloupu se sochou svatě panny

amučednice Barbory v Loučkách a ke zmizení této sochy. Ta náležela do proslulého souboru šesti soch vytvářených na objednávku vysockeho měšťana Jakuba Nečásky (asi 1720-1772). Policie celou záležitost vyšetřuje.

Sloup se sochou sv. Barbory se podle nápisu datuje do roku 1768. Byl postaven u Trčického potoka ve vysokých Loučkách a vysvěcen misionářem páterem Matějem Šmídem. Pramen tohoto potoka údajně prospíval těhotným ženám.

Socha sv. Barbory byla v roce 1999 stejně jako socha sv. Josefa zrestaurována akademickou sochařkou Marií Učíkovou (1936-2000), která si zdejší kraj oblíbila natolik, že byla pohřbena na hřbitově v Pasekách nad Jizerou.

Michal L. Jekl

Zámku, záměčku, kdo v tobě bydlí...

Ta budova má čtyři patra - každé v jiné barvě -, v největším je kaple a dílna. Pobývají tu dvě skupiny osob - jedna, čítající 67 lidí, která pečuje, a druhá s bezmála 140 členy, o níž se pečováno. První tvoří sestry, sociální pracovníce, ošetřovatelky a ošetřovatelé, kuchaři a kuchafky, uklízečky, ekonomky... ve druhé se sešli lidé staří, invalidní, s psychickými problémy, s problémy umocněnými alkoholem, nemohoucí,

ale také neustále chodící a bloudící, lidé, jejichž duše žijí v jiných světech. Zajeli jsme se tam s redakcí podívat i proto, že pár klientů pochází z Vysokého nad Jizerou. Oficiální název - Ústav sociální péče - domov důchodců (ÚSP - DD) v Rokytnici nad Jizerou.

Od nepaměti se tam říká Na záměčku. Kdo tato místa delší čas nenavštívil, Asi by to tam nepoznal. Budova prošla z podstatné části kompletní rekonstrukcí a bude se v ní pokračovat, až se sežene potřebných 10 milionů na dokončení. Rokytnické zařízení by si dnes určitě nikdo netroufl označit za starobinec, jak se to v případě podobných institucí stává. Komfortem se blíží spíše k původnímu názvu. Exteriéry i interiéry jsou moderní. Nejenom šaty dělají člověka, ale i prostředí, v kterém žije. A tady je na každém kroku vidět, že personál se snaží. Chodby, pokoje a ostatní místnosti jsou fakticky a díky měkkým tónům barev, výzdobě a zařízení i opticky teplé, světlé a neustále udržované v čistotě. Na každé chodbě jsou společenské "plácky", kde se mohou lidé scházet a například se dívat na televizi, popovídat si. V přízemí je do modra laděná jídelna s kapacitou 102 míst. Plní současně funkci společenských místností. K jídelně patří kuchyň, vybavená plynovými sporáky, a také bufet. No a pak různé po budově, aby byly co nejjednodušší dostupné, jsou: prádelna, údržba, kanceláře, samozřejmě ordinace, již zmiňovaná a ne všude samozřejmě kaple a dílna, a další místnosti

potřebné k vytvoření patřičného zázemí. Klientům je věnována pozornost, ale nikdo je do činnosti nenutí. Mají volnost pohybu, pokud jsou ho schopni, a kdykoliv za nimi může přijít návštěva. Je postaráno o jejich tělo i duši. Jídlo se podává pětkrát denně - v jídelně nebo na pokoji, přičemž se bere ohled na různé diety. Každý pán a paní projde jednou týdně společnou koupelnou s velkou automaticky se zvedající vanou, jinak jsou koupelny i vedle pokojů. O prádlo a oblečení se starají prádlenky a švadlenka. Ve skupině i individuálně pracují s klienty rehabilitační sestry, čtyřikrát týdně navštěvuje pacienti rokytnický lékař. A duše? Obyvatelům je k dispozici uvedená kaple kde se v sobotu koná mše. Jednou týdně mohou navštěvovat pěvecký kroužek, který vede ředitelka ústavu MUDr. Olga Marešová, a to ne náhodou. Sama hraje na několik hudebních nástrojů. Hudba je tam oblíbená všeobecně. V hojně míře si ji osazenstvo užilo například na mikulášské besídce, kde hrála country skupina Naboso. Paní Marešová se snaží navázat ještě užší spolupráci také se Základní uměleckou školou v Jablonci nad Jizerou. Samostatný článek by si zasloužila pracovní dílna, z které vycházejí krásné věci právě díky klientům, z nichž někteří jsou různými výtvarnými technikami až téměř posedlí. Ale to je upřímně řečeno i její vedoucí paní Michaela Školová, absolventka pedagogické VŠ, která má za sebou navíc půlroční rekvalifikační kurz Diakonie

Evangelické církve v Praze. Člověka vhodnějšího pro tuto práci by vedení těžko našlo. Ono hlavně pro paní Volfovou to není pouze práce, ale také koníček, zábava a radost, a to i za podmínek, kdy někteří klienti nestojí o společnost a chtějí pracovat pouze na pokoji, někteří chtějí pracovat, i když téměř nemohou, a někteří nechťejí, i když mohou. V nevelké místnosti jsou - podobně jako v celém zařízení - všude živé květiny. Na policích stojí srovnané velké zavařovací láhve plné mužli, dřevěných korálků, zátek, stuh, sušených kytek a dalšího materiálu, uzavřené červeným plátkem. Jsou tu malované květináče, tkané polštáře a koberečky, přáníčka atd., zkrátka zhmotnělé nápady paní Volfové, která svou fantazii živí inspirací z časopisů, odborné literatury, školení, jiných ústavů a výstav. Spolupracuje i se svou kamarádkou, ředitelkou Mateřské školy v Říčanech u Prahy. Ruční práce, často přímo umělecké předměty, zdobí zdi, okna i parapety celé budovy. Ta byla v době naší návštěvy ve vánočním, krásné byly například velké betlémy na oknech. Až klienti dozdobí svůj "domov", budou vlastní výrobky s největší pravděpodobností i prodávat. MUDr. Marešová, drobná mladá paní, zvládá za pomoci svých kolegů celý tento v podstatě utulný působící rokytnický kolos rok a půl. ÚSP - DD je příspěvkovou organizací, od 1. 1. je jeho zřizovatelem Krajský úřad v Liberci a tam se posílají také žádosti o přijetí. Pro představení - měsíční pobyt v ústavu vyjde od února 2003, kdy se

ze zákona zvyšuje úhrada za bydlení a služby, na 5 310,- Kč (což obnáší dvoulůžkový pokoj v zatím nerekonstruované části včetně stravy a služeb) až 6 360,- Kč (za jednolůžkový v nové plus strava a služby).

Nejspíš se vždycky najdou lidé, kteří podobným zařízením nepřijdou na chuť, ba ani na jméno. Pokud se o ně jejich blízcí postarají, kvalitně postarají, nebo naopak oni se postarají o své blízké, budíž. Takováto zařízení však určitě budou potřebná stále. Řekla bych, že zaměstnanci rokytnického ústavu se opravdu snaží, aby jméno těchto institucí bylo co nejlepší.

Alice Sládková

zbytky vln, lýka, provázků, krajek a dalších materiálů, které jsou vhodné k ručním pracím a vy sami je neupotřebíte, můžete je, pokud chcete alespoň takto pomoci obyvatelům "Zámečku", přinést přímo paní Volfové nebo do vysokého muzea, odkud ji nasbírané věci doručíme. I za dílnu děkujeme již předem my všichni v redakci.

Ze života církvi

Pozor změna

Nové telefonní číslo do sboru Církve československé husitské ve Vysokém nad Jizerou je 481 320 623.

A jako postskriptum výzva: Pokud máte, milí čtenáři, doma byt jen malé

*Člověk má tři cesty k moudrému
počinání. Přemýšlení je ta
nejryzejší. Napodobování ta
nejsnadnější. Zkušenost je ta
nejtrpělivější.*

Confucius

..*

Zprávy z muzea

Cestou k Vysokému

To je také název výstavy fotografií paní Aleny Duškové. Vernisáž jejích fotografií byla velice úspěšná a zajímavá, přišlo přes 50 účastníků a bylo na co se dívat. Obrázky zachycují celé okolí Vysokého v různých obdobích a vyjadřují náladu dne, slunečního svitu, barevnost květů, zelen trávy i náladu autorky. Pro každého něco. Vedle požitků pro duši byly i požitky pro tělo, pestře a docela umělecké jednohubky, které doplňovaly vhodně barevnost obrázků.

Paní Dušková se narodila v Táboře, vystudovala čtyřletou grafickou školu v Praze. Jako fotografka pracovala čtyři roky ve výzkumném ústavu, na operačním sále zaznamenávala veškerou fotodokumentaci. S manželem pobyla později čtyři roky v Tunisu a když se vrátila, přešla do Institutu klinické a experimentální medicíny (IKEM). Dokumentovala

transplantace a publikovala hlavně v Květech. V roce 1976 si Dušková koupila domek ve Vysokém. Tráví tu občas svůj důchodový věk a věnuje se turistice. Protože při výletech a vycházkách paní Dušková hodně fotografovala, navrhl jí přítel udělat výstavu. Dva roky sbírala fotky a nakonec 7. prosince 2002 se výstava uskutečnila. Název dostala od oblíbené autorky básně Viktora Dyky Cestou k Vysokému.

Strávila jsem s paní Duškovou příjemnou hodinu a nakonec jsem se zeptala, co jí vedlo a vede k tolika pohledům na přírodu. "Zachycení vši té krásy naší země mě zbavuje depresi, přestanu myslet na nepříjemné věci, mám pocit štěstí, spokojenosti. Neumím žít bez fotoaparátu, musím tu náladu zachytit. Mé nejmilejší obrázky jsou

ty dvě trávy. To bylo nad Pasekami, travou jsem se brouzdala a cítila se šťastná, měla jsem klid a mír v duši." "Opustiš-li mě, nezahynu, opustiš-li mě, zahyneš," říká básník slovy to, co paní Dušková vyjádřila obrazem.

Ludmila Hnyková

Domov pro seniory

18 bytů + byt domovníka
počet obyvatel 22

K 30. 11. 2002 se z bytu domovníka odstěhovali Hnykovi a od 1. 12. 2002 byl tento byt přidělen Jaroslavu Nechanickému a Kláře Vitvarové. Od 1. 6. 2002 byt po paní Pourové byl přidělen paní Kurtincové.

ih + al

Víte, že . . .

ve Vysokém nad Jizerou a k němu přilehlých obcích bylo k 1. 1. 2003 trvale hlášeno 1354 lidí (664 žen a 690 mužů), tedy o čtyři více než rok předtím? Jejich průměrný věk (uváděný dále v závorkách) vychází na 38,2 roku.

Vysoké nad Jizerou

927 = 455 žen + 472 mužů (36,8)

Heřkovice

32 = 11 žen + 21 mužů (46,4)

Horní Třič

144 = 77 žen + 67 mužů (38,8)

Sklenářovice

198 = 95 žen + 103 mužů (39,8)

Stará Ves

53 = 26 žen + 27 mužů (50,3)

V roce 2002:

uzavřeno 8 sňatků

narozeno 10 dětí

zemřelo 10 občanů

přistěhovalo se 31 občanů

odstěhovalo se 27 občanů

Leden

Nad horami toč se
větre lednový
proseje suché polomy
a mrazem spouté proud
divoké Mumlavy
Sprškou jíní usedej
na stromy v údolí
Zeptej se dalek modravých
zda přijde léto úrodné
a v pohodě dá obilí
Zvěstuj to lavinám
kámen ať sdělí kameni
a zlíbej pramen pramének
ten co se v Labe promění.

Dr. Zdeňka Vaněčková

Školní okénko

MŠ

Co nového v MŠ

Začal leden a naše mateřská škola se stala právním subjektem (příspěvkovou organizací) a vystupuje navenek jako firma zabývající se vzděláváním předškolních dětí. Od 1. září 2003 bude muset mít každá mateřská škola svůj funkční školní program, který konkretizuje cíle a záměry předškolního vzdělávání, definované Rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání.

V naší mateřské škole se již od 1. září 2002 pracuje dle nově vytvořeného programu, který má název "Hrajeme si od jara do zimy". Program se doplňuje a upřesňuje tak, aby inspiroval k tvořivosti a touze po objevování. Prioritou i nadále zůstává výchovně-vzdělávací práce. Přirozenou cestou, cestou hry, se děti vedou k samostatnosti, sebevědomí, poznávání a učení. K tomu využíváme všech příležitostí denního života. Od září jsme navštívili několik divadelních představení, výstav a podnikli několik poznávacích výletů. Před Vánocemi se ve škole peklo, zdobilo, zpívalo, navštívil nás Mikuláš a rozdál nám dárky. Děti svými koledami a básničkami

potěšili starší občany v domě s pečovatelskou službou, Besídka v mateřské škole byla ukázkou schopnosti a umění nejenom dětí, ale i paní učitelky. Zkončena byla pohoštěním a rodiče spolu s dětmi vyráběli vánoční ozdoby a výzdobu dle vlastního vkusu.

Nyní se připravujeme na lyžování, ale čekáme na lepší podmínky. Víme, že tento sport k nám do Vysokého patří. Věříme, že první zatěžkávací zkoušku zvládneme a v dalším školním roce budeme jenom vzpomínat!

Za kolektiv MŠ ředitelka Naďa Školová

*_*_*

Můžu, snít, rozvíjet představivost, přemýšlet, objevovat, vymýšlet, vynalézat, otvírat dveře do neznáma!

Elsa Trioletová

*_*_*

ZŠ

Vážení čtenáři Větrníku, vybrali jsme pro vás několik prací, které vznikly během hodin slohu v 7. třídě. Úkolem dětí bylo sestavit krátkou povídku ze slov začínajících stejným písmenem. Milým překvapením byly nejen výsledky jejich práce, ale zejména to, jakou

dávku humoru byly jejich minipovídky obořeny. Autorům přejeme ještě hodně dobrých nápadů a vám "pěkné počení".

R. Farská

o-o-o

Pomoc Pepy Procházky

Přišlo. Pepa Procházka přišel při polední přestávce pozorovat přístavní parníky. Při procházce přistávek pozoroval práci přístavních pracovníků. Přestalo pršet. Pepa pozoroval panorama přístavu, potom prošel pěknou promenádou. Paní prodáváčka prodávala pomeranče, pečivo, pečinky, párky, papriky. "Pět právých párků pro psa," povídá Pepa. Paní prodáváčka Pepovi prodala pět právých párků pro psa po pětkoruně. Po poledni Pepa přišel pracovat. Přijela policie. Pátrala po Pepově pracovišti. Pepovo pracoviště prozradila paní Pokoutná. Policie potřebovala po Pepovi přesné pracoviště pana Poláka. Pepa popsal policii pracoviště pana Poláka. Policie poděkovala. Pak přidala plyn pracovního porsche, protože pospíchali panu poručíkovi podat přesný popis pracoviště pana Poláka. Poručík pěkně poděkoval podřízeným pracovníkům.

Martin Plůcha

Postrášený pošťák

Pondělní poledne - po pěšině pospíchá pošťák Pepa Pišťálka. Přináší panu Pankráčovi penzi. Pošťák Pepa Pišťálka pozoruje psa Pindů poskakujícího po pozemku pana Pankráce. Pes pana Pankráce pitbul Pindů poskakuje podél plotu. Pošťák prosí: "Pane Pankráč, přivažte psa pod přístřešek pořádným provazem. Přináším peníze, prosím podepsat." Pan Pankráč pospíchá pomoci pošťákovi Pepovi. Pozdě!!! Pitbul Pindů přeskakuje plot, pošťák poskakuje po pěšině. Peníze poletují povětřím, pošťákovy podvikačky příšerně páchnou. Pomožky prosakují přes polobotky. Pošťák pospíchá pryč. Při prchání před psem píská: "Pane Pankráč, přistě přijdou peníze po poštovním poštole. Pozdravujte pana Pankráčovou."

Alžběta Kašná

Poslyšte pravdivý příběh...

Pohádkového prince poslali pro princeznu. Princ přešel pět pahorků, přeplaval pět potoků, přešel pět panství. Potom přišel pod park. Padesát příšerně přerostlých pavouků právě plánovalo poslat překrásnou princeznu. Princezna plakala. "Proč pláčeš?" pravil princ. "Přepereš pavouky, přestanou plakat," povídala princezna. Princ praštil pavouky přes papulu, potom přelámal pavoukům pazoury. Princezna přestala plakat.

Prince polobil princeznu, předal princezně prsten. "Pomůžeš panovat, princezno?" Princezna přikývla. Potom pospolu předlouho pamovali!!!!

Lucie Šaldová

ISS

Vážení čtenáři,

koncem roku každý hodnotí, bilancuje, plánuje a dává si předsevzetí do nového roku. Není tomu jinak ani v naší škole. Určitě je co hodnotit. Z investičních akcí například kanalizační přípojky na veřejnou kanalizaci, výměnu oken na domově mládeže, zřízení dvou nových odborných učeben - jedné pro teoretickou výuku, která je vybavena nejmodernější promítací technikou, druhé pro praktickou výuku, ta je vybavená nejmodernějšími přístroji firmy Bosch. Určitě stojí za zmínku také část nové počítačové učebny, která si vyžádala investici cca 300.000,- Kč.

Veškeré snažení a vysoké investice by však nebyly ničím, kdyby naše škola neměla to nejdůležitější, zájem studentů a žáků učebních a studijních oborů. Tento zájem však není samozřejmostí a škola se musí o svou úroveň a propagaci starat. Dnes umozňují střední školy žákům základních škol prohlídku učeben, odborných pracovišť a žákovských domovů, aby se budoucí studenti na místě poradili se zkušenými

odborníky a mohli si po fádém uvážení zvolit tu svoji školu.

ISS pořádala v měsíci listopadu a prosinci celkem třikrát dny otevřených dveří. Žáci i rodiče se tradičně zajímali o učební obory automechanik a autoelektrikář. Potěšil nás i mimořádný počet zájemců o studium na naší obchodní akademii. Je patrné, že tento studijní obor získal mezi žáky značnou popularitu. Za úspěšnou akci pro naši školu můžeme označit i turnovskou burzu škol, na které jsme se prezentovali moderními formami a metodami výuky. Areál naší výstavy navštívilo více než 500 budoucích absolventů základních škol. V únoru obdržíme přihlášky našich nových žáků. Věříme, že se jim u nás bude líbit.

Chceme touto cestou poděkovat všem, kteří přispívají k dobrému jménu školy, a popřát jim do nového roku pevné zdraví a pohodu a všem pedagogům a zaměstnancům přejeeme hodné a snaživé děti.

Ing. Markéta Zelinková, ředitelka

Z KULTURY

Vánoční benefiční koncert

Byl uspořádán Ústavem chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou dne 7. 12. 2002 v kostele sv. Kateřiny. Jeho výtěžek

byl 5 520,- Kč a bude věnován na nákup rehabilitační pomůcky Dystrophil k léčení odvápněné ruky. Jeho celková cena je přibližně 20 000,- Kč. Sponzorský se na koncertu podíleli pánové administrátor Gajdošík (kostel), Radovan Friede (plakáty) a Bedřich Čech (vánoční strom), paní učitelka Hana Friedlová s dětskými soubory Piskoř z Vysokého nad Jizerou a Fístula z Jablonce nad Jizerou a vokálně-instrumentální soubor Satori z Poniklé. Současně bylo vzpomenu na pana Bohuslava Jana Horáčka a Nadaci Českému ráji, díky kterým dostal kostel sv. Kateřiny nový kabát a zdobí Vysoké.

Koncertu se zúčastnilo přes 200 občanů a rozešli se s pěkným uměleckým zážitkem, poděkováním za finanční příspěvek a přáním prožít klidných vánočních svátků.

*MUDr. Blanka Šinkorová, ředitelka
UCHRPCH*

..*

*U sebe začínat, ale u sebe nekončit,
od sebe vycházet, ale nemít sám
sebe za cíl.*

Martin Buber

..*

Poděkování

Bylo to milé odpoledne v pátek 13. prosince, kdy MěÚ ve Vysokém

uspořádal tradiční předvánoční setkání s duchodci v hasičárně. Sál byl plný a všichni přítomní pozorně sledovali program.

Nejprve vystoupili roztomilí Vrabčáci s tanečky a písničkami pod vedením paní Slávky Hubačkové. Děti sklídily zasloužený potlesk. Pak následovaly veselé scénky, pečlivě nacvičené paní knihovnicí Ivou Řehořovou s žáky zdejší ZŠ. Nechyběl ani Krakonoš. Rovněž tento bod programu se velice líbil a byl odměněn aplausem. Nakonec zazpívaly a zahrály žákyně školy koledy a tím byl hlavní program ukončen. Následovala hudba, která nám dříve narozeným hrála staré oblíbené písničky. Zpívala paní Hubačková a také vyprávěla veselé poudačky.

A při tom bylo i bohaté a chutné pohoštění, které připravili a roznášeli pracovníci MěÚ v čele s panem starostou.

Děkují všem, kteří nám věnovali svůj volný čas a potěšili nás krásným odpolednem.

*Miloslava Hausmannová, Vysoké
nad Jizerou*

Adventní muzikoterapie

Advent - doha očekávání, nadějí.

Jsmo schopni vymezit toto období v našem každodenním soužení? Líší se nějak naše naděje a očekávání prožívaná v době předvánoční od těch nadějí a očekávání, která nás provázejí ostatním časem? Čím méně

jíme zakořenění v tradičních zvycích a obyčejích našich předků, tím více potřebujeme jakési pomůcky. V době vánoční to bývají kostely a sbory. Muzikoterapie - léčba hudbou a zpěvem. Šťastným spojením v posledních letech je advent+kostel+zpěv.

V prosinci 2002 došlo k takovémuto "blízkému setkání třetího druhu" ve vysokém katolickém kostele; zpěváci přijeli z Litomyšle z Vyšší odborné a Střední pedagogické školy. Bylo pět večerů před Štědrým dnem. Kostel sv. Kateřiny dostal k nové fasádě i nový obsah. V překvapivém počtu jej zaplnili mladí. Byl jich přeplněný autobus. Když nastoupili před oltářem, byla jich plná šíře svatyně. Zapomenuli jsme na zimu a průvan, seděli jsme v příjemném ohromení.

Před sbor mládeže předstoupil mladý charismatický muž. Uklonil se. Ustoupil stranou, ťukl do píána a vzápětí "vypálili" Praetoriovo Viva, la musica. Opravdu skvělý nástup. Nic jsem o pěveckém sboru Kos nevěděl a prakticky ani nevím, měl jsem však kdysi cosi společného s hradeckými Boni pueri a tato moje vnitřní struna silně zaresonovala. Sbormistr Milan Motl má v sobě hodně společného s docentem Skopalem. Nejenom ladná gesta dlouhoprstých rukou, volba repertoáru, prostě mistr s velkým "M". Vzápětí zazněl husitský chorál Ktož sú boží bojovníci, snad si to i jako čtenáři dovedete představit. Pak přišla gradace. Když zazněl Mozartův Kánon, měli jsme dojem, že už kostel

neunes více. A přece. Vzápětí známé, velebné, dojemné a varhanami okoušené Ave verum corpus. Nastoupila sbormistryně Jana Hnáčková, chystaly se změny. Kromě zpěvu přišla na řadu instrumentace. Zobcové flétny, kytara, elektrické piano. Zpěv na chvíli ustal. Tři příčné flétny "vystříhnuły" Quantozovu sonátu a hned nato Ježkova Davida a Goliáše. Bájčným odlehčením bylo vystoupení skupiny Malý tomahawk s jejích vlastním repertoárem. Podmanivá melodika, sdělné texty, zajímavá instrumentace. Ve druhé půli nás do zlatých časů Boni pueri vrátil Sedlák, co jede do mlejna a vlnková loď ze spolupráce s Lucií Bílou od Andrew Lloyd Webbera Pie Jesu. Vánoční finále zvěstoval příběh stromu, spontánně přednesený Danielou Hejralovou. Typické Vánoce se dostavily v aranžmá Ray Charlese Jingle Bells a pak jsme zazpívali Narodil se Kristus Pán. Domníváme se, že pouze vysílající zima zabránila tomu, aby si publikum vynutilo spoustu přídavek. Koncert byl bezesporu povznášející a udravující. Odcházelí jsme obdarováni.

Děkujeme Renata a Luděk Šebkovi

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Noc na Karlštejně

V tobě musí hořet, co chceš zapálit v jiných.

Aweilius Augustinus

Představení Noci na Karlštejně bylo pro nás svátkem o svátečních (vánočních samozřejmě). Umocnilo již tak pěknou vánoční atmosféru. Dočkali jsme se sněhu, mrzlo, všude plno světla a sváteční pohody. Zvědavě jsme spěchali chladným večerem do divadla. Jak to asi zahrájí ti naši, vždyť mnoho z nás zhlédlo filmový přepis právě odpoledne na Boží hod.

Sál byl vyprodaný jako vždy při premiéře. Pro aktéry to bude těžká zkouška, protože jistě všichni diváci Noc na Karlštejně znají, ať už jako hru nebo film. Světla zhasínají, šum se ztišuje a to už Slávka Hubačiková svým milým a velice kultivovaným vystoupením vítá diváky. A hra začíná v pěkně jednoduché scéně, v pěkných kostýmech z dílny Milenky Strádnkové a všichni za kulisy se činí, aby hra proběhla co nejlepše.

A co herci? Byli skvělí jako vždy. Je to kolektiv, na který je radost se dívat. Všichni byli nejlepší, všichni působili sebejistě, všichni dávali divákům radost a překvapilo, jak zvládli všechny zpěvné vložky. To byl vynikající výkon. Však také každý výstup byl odměněn spontánním potleskem a na závěr diváci nechťeli své oblíbené hrdiny ani pustit z jeviště. I paní režisérka Trunečková si jistě oddechla, když měla tento náročný večer za sebou. Jak by se asi divil sám básník, autor této hry Jaroslav Vrchlický, kdyby mohl někdy shora shlédnout, jaké úspěchy slaví a kolik radostí dává lidem jeho Noc na Karlštejně. Díky i za spolupráci s Divadlem ABC,

tentokrát v osobě Dalibora Gondíka, jenž upravit hudbu pro toto představení. Mohla bych psát o tomto vystoupení ještě dlouho, ale rozsah Větrníku není nekonečný, a tak nakonec jen přání: ať se našim milým divadelníkům daří i nadále všude, kam přijdou, zatím vim jen o Jablonci nad Jizerou, Chrudimi, Hostinném, Cerveném Kostelci. Dokonce ještě hrají i Sluhu dvou pánů v Polné u Jihlavy a v Praze-Kobyliskách. Je to krásný koníček, ale také oběť, kterou mohou přinést jen ti, kteří jsou pro svou věc zapálení.

Ludmila Hnyková

..*

Musíme se smát i plakat, milovat, pracovat, užívat si i trpět do té míry, jak jsme jen v našem rozjetu schopni. To je vskutku lidské.

Gustav Flaubert

..*

Poděkování

Klub žen ve Václavovicích, okres Frýdek-Místek, děkuje občane Vysokého nad Jizerou Slávce Hubačikové za vystoupení v naší obci. Její pořad byl velmi dobře přijat přítomnými a hlavně dětmi. Touto cestou jmenovaně srdečně děkujeme.

Klub žen, Václavovice

Vysoké a my s ním

Paní M. provozovala zimní sporty, lyžování a sánkování. Když se jí při lyžování povedla nějaká ta "šikmá krystiánka" a zabrzdlila do kypřeho sněhu, zůstala po ní pěkná jáma. My ostatní lyžující jsme se obávali do té jámy vletět. Vyskřábát se z ní bylo dost obtížné. Ona se tomu vždy srovněně smála. Jednou se mně také podařilo spadnout do "M.jámy". Bohužel její okraje měly zmrzlý povrch a já se o ten led zranila na tváři. Pálilo mě to a dlouho jsem na tu jámu nemohla zapomenout. O to víc jsem se snažila nejezdit na lyžích v terénu, kde se věnovala směru lyžařskému "kumštu" ta paní M.

Jinou kapitolou zimní "spolupráce" s touto paní byla jízda na sánkách. Vylákala mě, dítě neznalé záladnosti terénu, na sjezd houpaček do Tříče. Ona sánky řídila, já za ní se jí držela jako to pověstné klišé. Ovšem nebylo mně souzeno v pořádku dojet. Asi uprostřed té jízdy najednou rána a už jsme obě vězely hlavou v závěji u cesty nožičkami vzhůru. Co bylo příčinou tohoto karambolu? Po zdolání jedné té houpačky vletěla paní M. rovnou na vodní hydrant a ten nám neuhnul. Sníh byl nakřestí kypřý, a tak po prožitém ořesu jsme se vyhrabaly z této další "M.jámy" a pomalu šly vzhůru na náměstí. Hlavně že vše tak dobře dopadlo. Vckrát jsem s ní už nechtěla sánkovat, ale ani jiné nebezpečné

akce s ní podnikat - tyto zkušenosti nezletilému dítěti úplně stačily.

Jaroslava Grusová

Vánoční vzpomínka

Nejhezčí svátky roku doznívají, ale vánoční stromky ještě září a zima vládne.

Dnes vyjedou motorizované pluhy a silnice jsou protažené. Za mého mládí zapřáhli do pluhu několik párů koní - co se ti chudáci nadřeli, moc jsem ty koničky litovala. Když byly silnice dobře protažené a mrzlo, dopřáli jsme si i delší jízdu na sánkách. Vyjelo se z náměstí od pana Hnyka hodináře (dnes cukrárna) a jelo se přes Starou Ves až na roztocké hranice. Nebo jsme sedli na sáně u Bartoničků (povozníků) a došli zkrátkou přes Tříč k Jablonceku. Zpět byla cesta dlouhá, ale při vyprávění nám rychle uběhla. Když jsme vyjeli později, svítily nám na cestu i hvězdičky a měsíc. Jak jsme se blížili k Vysokému, vítala nás záře vánočního stromu na náměstí.

Stále mám ve vzpomínkách tyto krásné chvíle.

Hana Pochopová

Únor

Havraní sněm sedá na jeřábky rve se o dvě sousta Kdo je zhlit může přežít

Vlhkost táni vane z poli mlha co se z lesa valí zhoustla Sněží

Černá křídla polekaná bílým tichem mávnou k městu až se na ně nedostalo svorné bez protestu...

Dr. Zdeňka Vaměčková

Okénko podnikatelů

O Větrově jinak

Ú prvního vleku, zvaného lyžařský areál Větrov, byla postavena provozovna rychlého občerstvení. Je to vlastně dřevěná chata s malou terasou s výhledem na Krkonoše. Stavba byla zahájena v září 2002 a dokončena v listopadu 2002.

Investorem je František Matoušek, výstavbu objektu provedla firma Walfer, s. r. o. Všetín a vedoucí provozovny je Zdeňka Matoušková. Objekt má 20 míst u stolů, kuchyňku, lyžařnu pro úschovu lyží a lyžařské vybavy pro hosty hotelu Větrov, sklady a sociální zařízení, které je odkanalizováno do vlastní jímky. Vodovodní přípojka je napojena na městský vodovod. Vytápění je kombinace elektro a křbových kamen

na dřevo.

Pořizovací cena byla milion dvě stě tisíc. Otevírací doba v zimní sezóně je denně od 10 do 18 hodin. Jediné, co ještě objektu chybí, je střešní krytina, která pro špatné počasí se bude pokládat až v jarních měsících a bude to BAMAČ červené barvy. Prejme hodně úspěchů v podnikání!

Ludmila Hnyková

*_*_*

Být v životě absolutně spokojený, to by znamenalo nečinný klid a zastavení hnacích sil nebo otupení vjemů a s tím spojené konání.

Immanuel Kant

*_*_*

Z HISTORIE dávné i nedávné

Vysocký znak a prapor

Vysocký znak s ohledem na podobu nejstarších městských pečeti zobrazuje v modrém štítě na zeleném trávniku černého vzpřímeného medvěda na pokraji lesa, otočeného k muži, který jej probodává kopím. Tato scéna se pak bez štítu objevuje na modrém lici praporu, jehož červený rub zdobí stříbrný český dvouocasý lev.

Rád bych postupně na stránkách Větrníku vyložil, jak byl se scénou ze znaku spojen legendární vysocký měšťan Havlas Pavlata, od jehož úmrtí uplyne v dubnu 2003 již celé pětistiletí.

Michal L. Ják

500 let od smrti Havlasa Pavlaty

Nejprve bych rád shrnul životní data tohoto legendárního vysockého měšťana, která se odvozují, pokud připustíme jeho reálnou existenci, z dochovaných zápisů proroctví kladeného mu tradičně do úst. Z nich nejstarší nedochované sepsal asi roku 1608 vysocký husitský kněz Šimon. Známé je však až v úpravě luteránské (přelom let 1620 a 1621) a ve dvou úpravách katolických (asi léta 1663 a 1669). Všechny úpravy jsou dochovány ve svých pozdějších opisech a výpisech.

Z těchto pramenů 17. a 18. století, než z téhož romantismus 19. století učinil zakladatele města, vyplývá, že Pavlata započal svůj stopatnáctiletý život asi roku 1388 za vlády českého krále Václava IV. Vysoké však bylo tehdy již nejméně 34 let ze vsi přeměněno na město. Ovšem podle pozdějších popisů bylo složeno jen z domů kolem náměstí a několika směrů ku kostelu a na Tříč. Směrem na Starou Ves stála snad pouze sklárna, která se zřejmě později za Pavlatova

života přesunula v 15. století do Sklenáře.

O tom, kde Pavlata bydlel a čím se živil, napovídá nejen jeho pálení dřevěného uhlí vhodného pro potřeby kovářů, ale i na počátku 19. století zapsaná tradice, že žil v domě zvaném tehdy U Havlíčků, tedy čp. 8, kde v secesní stavbě sídlí pošta. Tam jsou v 17. století uváděni kováři Havlové a Havlíčci, z nichž asi pocházel též jeden z vysockých kostelníků té doby. K původu od Pavlaty se dosud hlásí též rod Pavlatů, z nějž pochází kupříkladu herec Michal Pavlata a jeho bratr senátor Josef Pavlata. Toto přijetí se sice po Havlasově smrti ve Vysokém neobjevuje, ale zmiňuje se ve druhé půli 16. století ve vsi Ješený a postupně i dále na západ. Nevíme, zda Havlas Pavlata byl kovářem, ač se to zdá možné, ale snad jako většina vysockých měšťanů té doby sedlačil, což se o něm píše též v některých verzích jeho proroctví. Asi ve svých jednacích letech se stal kostelníkem, tedy zřejmě členem městské rady, spravujícím zádušní jmění určené na údržbu kostela a jeho liturgické vybavení. Na to údajně vzpomínal na svém smrtelném loži,

když ke svým potomkům a příbuzným pronášel svoji poslední vůli a prý i prorokoval. Tehdy zmínil, že v kostele spotřeboval za čtyřiaosmdesát let svého kostelnictví při svícení značné množství vosku.

Pokračování příště

Michal L. Ják

Rok 1907

4. února byl převezen p. Petr Kramář, otec Dr. Karla Kramáře, ze Semil a uložen do hrobky ve Vysokém za účasti obecního zastupitelstva, pěvecké jednoty a Sokola.

20. a 21. března velká vánice - sněhu v ulicích přes 2 metry. Na všesokolský sjezd do Prahy odjelo v červnu z Vysokého 25 Sokolů v krojích.

14. července sjezd První české pěvecké a hudební župy za velkého větru, deště a zimy.

V červenci uzavřena hospoda u Zlaté kotvice na náměstí.

V listopadu byly poraženy u kostela 4 lípy a bylo za ně strženo 24 k 10 hal.

Rok 1908

Ošklivá a mlhavá zima.

Od 1. června zdražily pivovary pivo o 2 k na 1 hl. Vysocí hostinští chtěli zdrazit o 2 hal. na půllitru. Hostinec u Hrdých (Lantverů) však prodával pivo stejně drahé jako dříve za 16 hal. půl l. Ostatní hostinští byli pak nuceni

pivo za tuto cenu prodávat. 8. července zde odbyval Msgr. Brusák, světicí biskup, biřmování. Spal ve Vysokém po tři noci.

12. července otevřel advokátní kancelář u Felegrů JUDr. Jan Brož z Treboně.

Krásné léto, ohromná horka.

V srpnu spal 2 dny v Radnici batalion vojska - 400 mužů s 19 důstojníky, kteří spali po domech, - s 8 koňmi. Zeměbranecký pluk č. 11.

V listopadu provedeny nové volby do obecního zastupitelstva. 435 voličů, tudíž se zastupitelstvo musí skládat z 24 členů (dříve 18).

Rok 1909

31. ledna závody na lyžích za velké vánice - bylo nutné je odložit na 28. února.

Duben velice krásný. Hlavatka se sila od 8. 4. Téměř celý duben a květen nepřelo. Školní děti sázely jasaný na tržišti a u bouďy 2 kaštany ze školní zahrádky. V obecním lese vysázen les - 4000 smrčků za 40 k. Na Petruškových vrších vysázena louka.

3. a 4. května veliký vítr vyvrátil v okolí mnoho stromů.

Koncem června zde byl přes noc batalion vojska pěšího pluku z Liberce. Při odchodu konal malé cvičení na Petruškových vrších a v dolech a štípele na sebe.

Okres stávil nový betonový most přes Jizeru u Hradiska místo dřevěného, který stávil obec vysocká v r. 1901. Mostní stožáry ještě s lešením z říjnu

poloviny podemlela zdvižená voda a muselo se stavět znovu. V říjnu byla kolaudace.

V srpnu přišel nový farář P. Josef Bém z Heřmanic.

Opravoval se pavilon na náměstí a tržiště.

V listopadu panoval velký nedostatek vody. Přikopávala se studně u městského chudobince.

Ministerstvo spravedlnosti se pozastavilo nad tím, že soud používá u názvu našeho města příponu nad Jizerou, což úředně není schváleno. Přípony se užívá už po staletí a tak bylo žádáno o schválení změny názvu s dodatným připojením přípony. Povoleno v r. 1912.

*Pokračování přístě
Iva Řehořová*

*_*_*

*Život není něco, co je nám dáno,
ale je to román, který jsme stvořili.*

Novalis

*_*_*

Nový seriál

Paměti legionáře

1. část

Ruský legionář Bohumil Doležal se narodil 9. 2. 1898 v Benešově u Semil. Za 1. světové války byl příslušníkem pluku Jana Sládkého-

Koziny a za II. světové války členem odboje. Zemřel 21. června 1972 v Pasekách a pochován je na hřbitově ve Vysokém nad Jizerou v hrobě svých rodičů a prarodičů. Dále už z jeho paměti:

Předkládám jen nevelkou hromádku střípků, které se mi podařilo vyhmátnout. Nejsou to zdaleka všechna skříčka, ale z těch, která tu jsou, jsem pfece jen sestavil neumělou mozaiku, abyste se z ní potěšili, jako jsme se těšili z našich setkání tam u nás na horách, kde jsme nabírali fondy pro své zdraví.

A abyste si mě, až tu už nebudu, uchovali ve vzpomínce nejen jako dědu, který vás měl všechny rád, ale abyste také měli příležitost nahlédnout do dálek jeho pohnutého života, života někdy bezstarostného volného, jindy zase sevřeného nebezpečími nebo neradostnými okamžiky, budeme se dívat tím pestrobarevným kaleidoskopem nasbíraných střípků.

Jak jsem pravil, nikdy jsem si prožitky času ani náhodně ani chronologicky nesvazoval do "hedvábička dat", a proto jsou všechny mé vzpomínky jen kusé a jen takové, jak je ještě moje velmi chatrná paměť zaregistrovala, což ovšem je na újmu koloritu prožitých dějů. Musel jsem proto ony střípky vytáhnout i odjinud, zejména pokud se týče pobytu na Rusi a na Sibiři, abych zachytil tragiku ruského národa. Lidské životy hasly v nepopsatelných strážních dlouhých ústupových pochodů, za strašlivých

mrazů, o hladu, bez přístřeší a v cizích hádrech, bez bot a ve špině a duševní tízní.

Albert Pražák v závěru jednoho svého vzpomínkového dílka píše, že lidská duše je zvláštní strojí. Náraz vzpomínky nebo zážitku vzbouří její klid a promění ji v úl rozdrážděný bzučivým šlukem včel. V takové nějaké duševní situaci se tedy ocitám, mám-li vám, moji milí, vyprávět o sobě, o mém rodném kraji, o klukovském mládí, také však o strastech a nebezpečích, do nichž mne život později zapletl jako pavouk, když spřádá své síte.

*Pokračování přístě
Bohumil Doležal,
zpracovala Ludmila Hnyková*

ŘEMESLA A ŽIVNOSTI

Náměstí II.

A jsme zpátky na náměstí. Před hotelem Morava, kde stávaly tři patrové domy, které tak pěkně dotvářely jeho obdélník. Hned první byl hostinec a řeznictví pana Josefa Čmudhálka. Starý dům měl ještě všechny známky zájezdního hostince. Vařili tam výbornou dršťkovou polívku, hlavně o jarmarech. A když dělali jelitka a jitřnice, chodili jsme tam s bandaskou pro polívku "prdeláčku" za korunu. V domě vedle bývala dříve také

hospoda, ale to už nepamatuji. Teď se tam tmavým průjezdem chodilo do obchodu se střížním zbožím pana Bryknara. I když krám měl dvě výlohy do náměstí, působil stále tak nějak ponuře jako celý dům. Bryknarovi měli také trafiku, to bylo vlastně okno do průjezdu. Zvonkem na parapetu si mohl kuřák kdykoli přivolat obsluhu.

Třetí v řadě byl nový, na svou dobu moderní dvoupatrový dům, hotel Bartoniček. V přízemí velká cukrárna s kavárnou a vinárnou, kde bylo hezké posezení s výhledem na náměstí. Ve dvoře za hotelem měl ale jednu zajímavost. Pivo se chladilo ledem. Ve Vysokém byl jen malý rybníček u starého Nesvadbova mlýna. Led se dovážel a to nebyla levná záležitost. Bartoničkovi měli k tomu účelu ze čtyř dlouhých trámů postavený vysoký jehlan. Do špičky jehlanu vedla hadice napojená na vodu. Za mrazu voda jemně stříkala a na trámcích namrzala. Led postupně osekávali, až si utvořili potřebnou zásobu. Podobnou výrobu ledu můžeme stále ještě vidět třeba v Alpách.

Na další straně náměstí měl v přízemí druhého domu holičství pan František Špíka. Přestěhoval se tam před přestavbou hotelu Morava. Ovšem ve druhé, větší části přízemí byl obchod "Josef Lukáš - textil - střížní zboží a galanterie", jak oznamoval firemní nápis. Byl to prostorný krám se třemi dlouhými pulty a regály za nimi. Vpravo tržlá a šicí potřeby, proti vchodu prádlo a vlevo přize a vlna na pletení. Nemalý výběr kvalitního

zboží. Ale válka regály vyprázdnila a zaplnily se až za dlouhých 14 let, když skončilo přidělové hospodářství.

Anna Čeřovská

*_*_*

*Je krásné žít, neboť žít znamená
začínat stále znovu, v každém
okamžiku.*

Cesare Pavese

*_*_*

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

Chut' velkoměstská

Na svých zaoceánských toulkách jsem se čas od času ocitla v zajetí velkoměst. Nejprve jsem žila dvanáct měsíců v texaském Houstonu a poslední měsíc jsem trávila cestováním po USA. Pochopitelně nebylo možné se vyhnout velkým městům.

Jak mi tedy chutnal třeba takový New Orleans? Je to nádherné město s neopakovatelnou atmosférou. Poštělo se mi tam zajet dvakrát a jela bych zas. Proslulé město džezu, upírů, nevěsticů, které si z hříchů a hříbovů udělalo turistickou atrakci. Lině jim protéká řeka Mississippi a do města jedete cestou mezi plantážemi. New Orleans chutná jako proslulé

koblihy Beneš v kavárně Du Monde na okraji francouzského trhu.

Mraženou ovocnou tequilou neboli Margaritou pak chutná San Antonio v Texasu. Městečko s bohatou historií a proslulou pevností Alamo, které sehrálo rozhodující roli v boji o Texas. Na jeho Riverwalk a mexický trh, na němž se tančí flamenco, se také nedá zapomenout.

Do paměti se pak také nesmazatelně vrylo hřiště Las Vegas. Město, kde se snídaně podává v kteroukoliv denní dobu, město, které nemá čas spát. The Strip - ulice, či spíše hlavní třída lemovaná kasiny, celý svět na jedné ulici. Chcete Benátky? Máte je mít. Obří kasino MGM se 6 000 pokoji, luxusní kasino Bellagio se zpívající fontánou, kasino Ostrov pokladů, u něhož se večer co večer potápí pirátská loď. New York, New York - kasino s bláznivou horskou dráhou, či Egyptem inspirované kasino Luxor, do něhož jsem měla tu příležitost jít povečeřet a následně si tento bláznivý svět hazardu projet limuzínou.

Chut' slávy v ulicích Los Angeles nás poněkud zklamala. Televize opravdu umí zázraky. Překvapilo mě, jak je proslulý chodník. Slávy špinavý, hvězdy slavných zaslé a to, co známe z předávání cen Akademie, se kamsi vytratilo. Pravděpodobně se pro tuto příležitost vše špinavé pokryje červeným koberecem a kolem oprýskaných fasád se postaví tribuny pro fanoušky a tisk. Jak příjemnou změnou pak bylo zvonicí San Francisco, naplněné atmosférou let šedesátých. Jen se projít po červeném mostě Golden Gate, zajet na ostrůvek

Alcatraz, kde je k vidění mimo jiné i Al Caponova cela, a večer jet k západu slunce na kataránu.

Na zcela opačném konci Spojených států jsem se pak podívala do Washingtonu D.C., který vskutku dělá čest tradici hlavního města. Prošla jsem snad všechna podstatná místa - od Bílého domu k Lincolnovu Memorialu, ke Kapitolu i na Arlingtonský hřbitov k hrobu JFK. Přestože se Washington zdál být přeplněný lidmi, proti New Yorku byl liduprázdňý. "New York, město, jež se baví nejvic, když mělo by spát... to vždycky byl jeho styl, žij, ať žij, žij, žď' není program, kdo měl by ji rád." Prošla jsem Broadway, byla u sochy Svobody, přešla Brooklynský most a pak se na vše podívala z 86. patra Empire State Building. Byla jsem na muzikálovém představení i na pláži Coney Islandu. New York je svět v jednom městě. Nepopsatelné, ojedinělé, originální, jedinečné. Kdo jednou stál na Time Square, asi začne čas vnímat trochu jinak. New York mi chutnal jako káva Starbucks - ledová lahůdka s karamellem či kokosem, se šlehačkou, hříšně sladká, hříšně dobrá a probouzející závislost. Takový byl pro mě New York a poťato celá Amerika. Nemáte také chut'?

Vaše Daniela
Hejralová

SPORT

Hlavní akce lyžařů

Český Ski klub ve Vysokém nad Jizerou patří mezi nejstarší kluby ve střední Evropě a jeho zakladateli pak mezi první průkopníky organizovaného lyžování u nás.

Po svém vzniku 13. února 1903 se ČSK přímo podílel na ustavení prvního národního lyžařského svazu na světě - Svazu lyžařů Království českého. Usílím velikánů českého lyžařství Josefa Rösslera-Ořovského a Jana Buchara se rok 1903 tak stal i díky Vysokým mezníkem v dějinách světového lyžařství.

Český Ski klub ve Vysokém nad Jizerou pořádá v letošní zimní sezóně řadu akcí. Některé se již podařilo za určitých potíží se sněhem uskutečnit. Nedalo se však závodit přímo v běžecím areálu a závody se konaly na Farské louce pod parkem.

Hlavní akce lyžařů nás však ještě čekají. V sobotu 15. února se uskuteční XV. ročník závodu Po staru. Vzhledem k tomu, že tento závod se koná u příležitosti 100. výročí založení klubu, je pojat jako celodenní akce bez polední přestávky. Sraz účastníků a diváků je stanoven na 9.00 hodin na vysokém náměstí. Odtud průvod půjde do míst tradičního závodisti V loučkách. Zde budou probíhat všechny disciplíny. Jejich program byl částečně upraven, což uvítají především kategorie

juniorů a seniorů. Závody budou zakončeny již tradičně na sněhovém skokanském můstku závodem ve skoku.

Potom se mohou diváci i závodníci přesunout do divadla Krakonoš, kde budou mít k dispozici občerstvení a asi v 17.30 proběhne slavnostní vyhlášení výsledků a předání dantesů nejúspěšnějším účastníkům. Oslava bude pokračovat od 20.00 bálém Po staru s předtančením, bohatou tombolou a na závěr s překvapením. K tanci a poslechu zahrají "Hamleti" z Prahy.

Další velkou akcí této sezóny je Mistrovství České republiky žactva v běhu na lyžích, které se uskuteční 1. a 2. března v lyžařském areálu Šachtý. Pořadatelé této přípravě věnují mimořádnou pozornost a očekávají podporu od vysoké lyžařské veřejnosti. Na startu bude mít náš klub čtyři závodníky a věříme, že je přijdete v závodech povzbudit. V sobotu je na programu individuální závod volnou technikou a v neděli závod štafet.

Za Český Ski klub Zdeněk Seidl

Jenom když usilujeme o nedosažitelné, podaří se nám dosažitelné. Jenom když si vytkneme za cíl nemožné, dosáhneme možného.

Miguel de Unamuno

*_*_*

Z dopisů našich čtenářů

Šťastným řízením osudu jsme se před čtvrtstoletím stali majiteli chalupy na Vysocku. V raném dětství jsme se coby rodili Východočeši jmenovali do lyžování. V druhém a třetím životním deceniu jsme zejména ve Špindlerově Mlýně absolvovali nejedny sjezdové a slalomové závody. Manželka byla reprezentantkou Východočeského kraje. Já jsem později spojil lékařskou profesi s lyžařskou vášní a stal se lékařem československé reprezentace. S přibývajícím věkem a rozrůstající se rodinou jsme nevynechali bez "prkýnek" jediné Vánoce, Velikonoce a pololetní prázdniny. Postupně jsme poznávali, že naše Krkonoše nabízejí nejen báječné sjezdářské terény, ale především kouzelnou přírodu. Tu jsme objevovali v létě jako turisté a v zimě díky druhé lyžařské specializaci na běžkách.

A právě okolí Vysokého nad Jizerou nám učarovalo. S tímto nádherným horským městečkem s typickým, ryze českým geniem loci jsme se první setkali a na první pohled si je

zamilovali již v době studií, kdy jsme na kole jezdili z Jičína k panu Bartoňovi pro lyže, či při návštěvě skokanských závodů na Šachtách, kde předváděli své umění např. pánové Lukeš, Lenemayer či bratři Rudové z Norska.

V posledním desetiletí máme jako důchodci více času pobývat na chalupě a poznávat blíže obyvatele a historii Raisova Větrova. Kouzelné vysoké muzeum s bohatou expozicí věnovanou lyžování, tradiční divadelní festivaly, nezapomenutelné folklorní pořady v Krakonošově divadle, ojedinělé lyžování po staru, celostátně uznávaná, vysoce specializovaná nemocnice, všestranné sportovní dění, překvapivě vysoká úroveň veřejné činnosti občanů a pro nás zvláště areál v Šachtách představují ty momenty, které upevňují naše vztahy. Nemůžeme opomenout mimořádný význam Vašeho časopisu, který po celý rok utváří pro nás "luftáky" sepeří s děním a historií města a okolí. A naposledy, i když ne v poslední řadě, musíme poděkovat zdejšími radním, kteří vzorně a nápaditě pečují o nerušený chod a pěkný vzhled města. Stejně tak všem nám mnohdy neznámým Vysočákům starajícím se o lyžařský areál.

Závěrem bychom chtěli Vysočákům, a milovníkům lyžování zvlášť, popřát, aby s hrdostí oslavili stoleté výročí založení třetího lyžařského spolku v Českém království. Tím přispějí nemalou mírou k rozvoji tohoto krásného a zdravého sportu. Věříme, že v tomtó bohužel oslší

vytrvají i v budoucnosti pro nás všechny, kteří milujeme lyže a sněh.

MUDr. Josef Hájek, Praha 6

PS Snad bychom si dovolili připomenout za nás dříve narozené, kteří máme rádi lyžování, aby po splacení dluhů spjatých s modernizací areálu na nás pamatovali s levnějšími permanentkami.

KČT

Zamykání cest 16. listopadu 2002

Trasa 18 - 22 kilometrů podle zvolené cesty. Trasa byla vybrána jiným směrem a účast přesáhla minulá léta - akce se zúčastnilo na 46 příznivců turistiky. Šli jsme: Vysoké nad Jizerou - Na Perličku - Rejdice - Pflchovice - Desná - Souš - Horní Polubný - Kořenov - Jizerský dvůr. Akci jsme zakončili dobrou večeří a sledováním videozáznamů z našeho sjezdu Berounky. Počasí nám vyšlo a nálada byla výborná.

Na Štěpána na Štěpánku 26. prosince 2002

V tento vánoční den jsme šli pěšky, 1. ledna 2003 již na běžkách, čímž jsme zahájili naši letošní činnost.

Tradiční vánoční setkání turistů 28. prosince 2002

Po vyhodnocení naší činnosti za uplynulý rok jsme mezi sebou přivítali ing. Karla Benedikta s přednáškou a promítáním diapozitivů z jeho cest po vzdálených krajích.

Jiří Libal

Ve stopě první středoevropské padesátky Z archivních dokumentů

Psalo se datum 3. února 1905 - na tento den byl totiž vypsán první lyžařský závod ve střední Evropě se startem ve Vysokém nad Jizerou. V hostinci U Landverů se scházeli kolem 6. hodiny ranní činovníci a závodníci. Panuje určitá nervozita, jak se pojede. Přes noc napadlo hodně sněhu a fouká jako vždy ve Vysokém nad Jizerou. Na startu u silnice ke Sklenářovicům se staví devět bojovníků a v 7.30 hodin se vydávají na dlouhou cestu přes Bílou skálu, Kořenov, Nový Svět, podél Mumlavy za děsné sněhové bouře a za ohromného množství sněhu na Labskou louku, Krkonoš, Mísečky, na Žalý a do Jilemnice. Závodníci se na Mísečkách usnesli, že do cíle dojedou společně, avšak před Žalým se jim takticky vzdalil jilemnický rodák Kraus, který to zde dobře znal a nakonec všem ujel a jako první se

objevil v cíli na jilemnickém náměstí v čase 11 hodin a 30 minut. Jako druhý dojel Antonín Bartoš z Vysokého nad Jizerou. Poté dorazili dva Němci, Kubát z Benecka a poslední J. Rössler-Ořovský z Prahy. Joe Grus a říšský Němec závod vzdali.

Letošní XXVI. ročník této lyžařsko-turistické akce pořádané u příležitosti 115. výročí založení Klubu českých turistů se koná v sobotu 8. února 2003. Startovat se bude od sokolovny průběžně od 7.00 do 10.00 hodin. Cíl je tamtéž, závodníci ho musejí dosáhnout nejpozději v 18.00 hodin. Mohou si zvolit trasu dlouhou 10, 20, 30, 50 nebo 55 kilometrů.

*_*_*

*Moudrá cesta životem se nikomu
nepodaří náhodou. Dokud žijeme,
učme se žít.*

Seneca

Společenská kronika

Poděkování

Pani Jarmila Havlíčková-Hnyková děkuje prosřednictvím Větrníku všem milým Vysočákům, kteří si na ni vzpomněli u příležitosti jejich 100. narozenin, a srdečně je zdraví.

Narození

Dne 9. 12. 2002 se manželům Martině a Danielu Noskovým narodil syn *Jakub*.

Hodně zdraví a štěstí!

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Jaroslava Francová 81 let
Ludmila Hájková 81 let
Jarmila Patočková 80 let
Karel Bartoníček 79 let
Hana Šírová 77 let
Danuše Martinová 70 let
Bohumír Hajný 85 let
Věra Vofříšková 85 let
Milada Bažantová 77 let
Júlie Hladíková 75 let
Josef Bartoníček 73 let
Štefánia Nečásková 73 let
Věra Rónová 73 let
Karel Haas 72 let
Josef Buchar 70 let

Horní Třič

Čestmír Slavík 78 let
Marie Hladíková 75 let
Alenka Vránová 70 let
Marta Bartošová 84 let
Ludmila Stehlíková 84 let
Miloš Hrubý 79 let
Josef Škoda 79 let
Anna Vránová 75 let

Sklenářice

Ludmila Habová 90 let
Marian Stochel 82 let
Ladislav Metelka 80 let
Eva Kavanová 73 let
František Patočka 72 let
Milena Patočková 70 let
Bohumil Vondrák 84 let
Josef Nosek 71 let

Stará Ves

Josef Filounek 72 let
Marie Janoušková 82 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Dne 23. 11. 2002 zemřela paní **Božena Holá** z Vysokého nad Jizerou ve věku 89 let.

Dne 5. 12. 2002 zemřela paní **Danuše Cermanová** z Vysokého nad Jizerou ve věku nedožitých 59 let.

Dne 5. 12. 2002 zemřela paní **Jarmila Fišerová** z Vysokého nad Jizerou ve věku 87 let.

Dne 11. 12. 2002 zemřela paní **Marie Pěničková** z Helkovic ve věku 87 let.

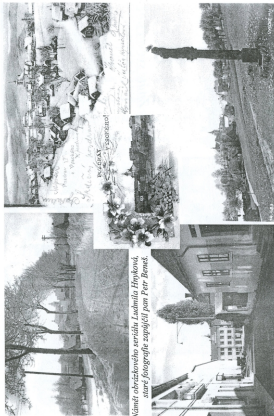
Dne 18. 1. 2003 zemřel pan **Bohuslav Kvarda** z Vysokého nad Jizerou ve věku nedožitých 76 let.

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Znáte své město?
obrázkový seriál k zamýšlení

Námět obrazkového seriálu Ladmíla Hrykové,
staré fotografie zapůjčil pan Petr Benáš.

INZERCE

KOTLE - EKOEFEKT

Nejlevnější vytápění objektů na hnědé uhlí Ofech II
Prodeje: Uhlé sklady - Štěpánek, Rokytnice nad Jizerou
 Tel.: 481 523 321, mobil: 603 964 409 (Štěpánek st.)
 481 591 381 603 729 927 (Štěpánek ml.)

- kotle jsou automatické a ekologické
- pracují bez obsluhy
- nekouří
- snadná regulace 30 - 100 %
- bezporuchové
- velikost kotlů 24 kW - 300 kW
- kotle odpovídají požadavkům Ministerstva životního prostředí, České inspekce životního prostředí a ostatním požadovaným předpisům

Uhlí do těchto kotlů je drobné, čímž je dána jeho nízká cena při zachování jeho kvality. Tím bude Vaše vytápění daleko nejlacinější.

Při koupi kotle **EKOEFEKT** u nás poskytujeme první tři roky na zakoupené uhlí slevu 8 %.

Kotle je možné vidět přímo v provozu při Vaší návštěvě v Autoservisu Štěpánek

*U Elitexu 385
 JABLONEC NAD JIZ.*

Podrobnější informace získáte na výše uvedených telefonních číslech.